

december 1958 vedtaget med 62 stemmer (heriblandt Danmarks) mod 9, medens 10 lande afholdt sig fra at stemme. Ifølge resolutionen skal valg af en højkommisær for perioden efter 1. januar 1959 finde sted på De Forenede Nationers 13. plenarforsamling, og det skal senest på den 17. samling overvejes, hvorvidt en yderligere forlængelse af kommissariatets virksomhed må anses for nødvendig. Resolutionen bekræftedes af plenarforsamlingen den 26. november 1957 med 66 stemmer (heriblandt Danmark, Norge og Sverige) mod 0. 9 lande undlod at stemme.

I 3. udvalg forelagdes endvidere et af 13 lande (heriblandt Danmark) udarbejdet resolutionsforslag om højkommisærens fremtidige mandat. I dette resolutionsudkast opfordres højkommisæren til at intensivere programmet angående tilvejebringelsen af endelige løsninger for det størst mulige antal flygtninge. Med henblik på at tilvejebringe supplerende midler til dette arbejdes gennemførelse bemyndiger resolutionen højkommisæren til at udsende appeller om bidrag til medlemsregeringer og særorganisationer. Endvidere anføres i resolutionen, at virksomheden under den i 1954 oprettede særlige fond, UNREF, bortset fra fuldførelse af projekter, der er iværksat, men ikke afsluttet inden den 31. december 1958, skal ophøre nævnte dato. En af ECOSOC nedsat komité, der skal træde i stedet for UNREFs eksekutivkomité og overvåge fondets livkidation, skal være rådgivende for højkommisæren ved løsningen af flygtningeproblemer efter 1. januar 1958. Komiteen kan bemyndige højkommisæren til at udsende appeller om midler til løsning af disse opgaver. Endelig indeholder resolutionen bestemmelse om oprettelse af et nødhjælpsfond på \$ 500 000, hvis midler kan anvendes af højkommisæren efter ovennævnte komité's direktiver.

Resolutionen vedtoges i 3. udvalg med 59 stemmer (herunder de nordiske lande) mod 0, medens 14 undlod at stemme. Resolutionen bekræftedes af plenarforsamlingen den 26. november 1957 med 63 stemmer mod 0. 10 lande undlod at stemme.

3. Henstillinger vedrørende international respekt for folkenes og nationernes selvbestemmelsesret.

(Dagsordenens punkt 32).

Under debatten i 3. udvalg om ovennævnte dagsordenpunkt blev det af repræsentanterne for flere medlemslande (heriblandt Storbritannien og Frankrig) gjort gældende, at den korte tid, der var til rådighed, ikke tillod realitetsbehandling af de 3 resolutioner om selvbestemmelsesretten, som var blevet oversendt til udvalget fra det økonomiske og sociale råd. Der var allerede på et tidligt tidspunkt af debatten i al væsentlighed enighed om at udskyde spørgsmålet til 13. plenarforsamling.

Udvalget vedtog den 3. december 1957 med visse ændringer et af Afghanistan, Panama og Philippinerne, Saudi-Arabien og Uruguay fremsat resolutionsforslag. Vedtagelsen skete med 54 stemmer for, ingen imod, medens 13 (heriblandt Danmark, Norge, Sverige, Holland og Storbritannien) undlod at stemme. I resolutionen udtales det bl. a., at plenarforsamlingen på ny bekræfter, at medlemsstaterne i overensstemmelse med FN-pagtens formål og principper i deres indbyrdes forhold skal respektere selvbestemmelsesretten, og at medlemsstater, der har ansvaret for administration af ikke-selvstyrende områder, skal fremme og lette udøvelsen af denne ret for befolkningen i disse områder. Endvidere skal spørgsmålet overvejes yderligere på 13. plenarforsamling, herunder forslagene indeholdt i det økonomiske og sociale råds resolution 586 D (XX).

Resolutionen blev bekræftet af plenarforsamlingen den 11. december 1957 med 65 stemmer for, ingen imod, medens 13 lande undlod at stemme.

4. Menneskerettighedskonventionerne.

(Dagsordenens punkt 33).

Gennemgangen artikel for artikel af de foreliggende udkast til menneskerettighedskonventionerne fortsattes under 12. plenarforsamling af 3. udvalg.

Under en langvarig debat blev der i udvalget opnået enighed om følgende artikler i udkastet til konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, for flertallets vedkommende med ikke uvæsentlige ændringer i forhold til udkastet: